

Bilag.

Spørgsmål fra udvalget til handelsministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Hvilke kriterier vil ministeren lægge til grund ved udvælgelse af projekter, hvortil der kan ydes garanti for udgifter til undersøgelser og forarbejder (herunder forsøgs-virksomhed) i medfør af § 6, stk. 1?

I hvor mange tilfælde har der i medfør af § 5 i gældende lov været ydet garanti for lån til projekter, der ikke har været økonomisk bæredygtige? I hvilket omfang er udstedte garantier som følge heraf blevet effektive?

Svar (af 14. april 1967):

I henhold til den gældende egnsudviklingslovs § 4, stk. 1, nr. 1, og med hjemmel i de årlige finanslove har der i en del tilfælde været ydet finansiel bistand til virksomheder eller brancher til foretagelse af undersøgelser og forarbejder (herunder forsøgs-virksomhed) med henblik på oprettelse af nye og omdannelse eller udvidelse af bestående virksomheder.

Denne bistand er ydet i form af tilskud med pligt til tilbagebetaling, såfremt de foretagne undersøgelser eller forarbejder resulterer i en produktion.

I visse tilfælde er tilskuddet konverteret til en garanti, når produktionen er iværksat i forbindelse med gennemførelse af et projekt, hvortil der er ydet garanti for lån til anlægsfinansiering i medfør af lovens § 5.

Efter lovforslaget foreslås adgangen til at yde tilskud til de omhandlede undersøgelsesforarbejder m. v. ophævet, således at den bistand, der fremover kan ydes hertil, begrænses til en garanti som led i og del af en anlægsfinansiering.

Det må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om det resultat, der fremkommer af undersøgelsen eller forarbej-

det, har en sådan værdi for det projekt, hvortil der ydes garanti for lån til anlægsfinansiering, eller i øvrigt er således integreret heri, at det findes rimeligt og ubetænkeligt at lade garantien omfatte udgiften herved.

Administrationen af de ydede garantier henhører under finansministeriet.

Efter de fra finansministeriet modtagne oplysninger må 6 projekter, hvortil der er ydet garanti, anses for ikke at have været økonomisk bæredygtige. I et af de nævnte tilfælde har statskassen måttet konstatere et tab på 70.126 kr. 9 øre. I 2 tilfælde har finansministeriet måttet indfri garanterede lån med henholdsvis 201.883 kr. 40 øre og 1.037.995 kr. 75 øre. Det første beløb afvikles nu som statslån, mens der for det sidstes vedkommende endnu ikke er taget stilling til, om lånet kan fortsætte som statslån.

I 2 tilfælde er statsgaranterede lån på henholdsvis 235.000 kr. og 450.000 kr. blevet dækket ved tvangsauktion. I 1 tilfælde frafaldt vedkommende pengeinstitut en statsgaranti for et lån på 400.000 kr. i forbindelse med salg af en ejendom tilhørende et selskab, som var trådt i likvidation.

I øvrigt er statsgaranterede lån indfriet af debitor i ca. 15 tilfælde. Disse indfrielse er dels sket efter ønske fra virksomhedens indehaver, dels ved, at finansministeriet som følge af bortfald af forudsætningerne for garantien har opsagt denne.

Spørgsmål 2:

Hvilke erfaringer har man, der nødvendigvis indførelse af bestemmelsen om garanti for lån til driftskapital, jfr. § 7? I hvor mange tilfælde har man erfaring for, at drifts-